

Motion till riksdagen 2010/11:So347

av **Fredrick Federley (C)**

Smittskyddslagen

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av smittskyddslagen.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ett borttagande av informationsplikten.

Motivering

I smittskyddslagen regleras en informationsplikt för den som fått ett hivpositivt besked. Det innebär att den som bär på smittan har en plikt att informera sin sexuella kontakt om sin smitta. I den bästa av världar kan det te sig som den naturligaste av saker. Ett mer troligt scenario som bland annat lyfts fram av Hiv-Sverige är att den konkreta situationen inför en sexakt innebär en större rad komplikationer vilket försvårar för den smittade att upplysa om sin sjukdom. Den stigmatisering som tyvärr är verkligheten för en hivpositiv och rädslan för diskriminering är två starka grunder som gör att vi kan ifrågasätta om upplysningsplikten har någon egentlig grund i verkligheten.

Det finns också anledning att tro att den som är frisk invaggas i en falsk förespegling om att partnern i alla lägen ska informera om sjukdomen, och den konkreta situationen blir att ingen information vare sig delas eller efterfrågas.

Ytterligare en aspekt i detta dilemma är en person som inte vet att den är smittad inte kan upplysa en partner om att personen i fråga bär på smittan. Den som i det fallet är frisk har också kunnat invaggas i en falsk tro om att partnern skulle ha upplyst om sin smitta men ovetskapen omöjliggjorde det.

Det finns också en oro hos Hiv-Sverige för att en del personer medvetet väljer att inte testa sig för att inte riskera att, som kan ske i värsta fall, tvångsisoleras. Tvångsisoleringen i sig är en märklig konstruktion som befinner sig i en gråzon för rättsväsendet. I det fall en person medvetet sprider hiv är den personen med självklarhet föremål för brottsbalken och inte för den typ av

Fel! Okänt namn på

tvångsisolering som i dag tillämpas. I de fall det skulle föreligga psykisk sjukdom eller ett drogmissbruk borde också de situationerna hanteras så som missbruk eller psykisk sjukdom bör hanteras och inte med gråzonen av tvångsisolering.

Regleringen i sig är en rest från panikårens tid då okunskapen om och skräcken inför hiv/aids var total. Dagens kunskapsnivå om smittovägar, infektionskunskap m.m. är på en helt annan nivå, och regler som grundar sig i skräck bör därför starkt ifrågasättas. Hiv anses därtill i dag vara en kronisk sjukdom i stället för dödlig sjukdom som den var vid antagandet av de regler som ligger till grund för tvångsisoleringen. Sjukdomen är fortsatt mycket allvarlig men det får inte vara en grund till att åtgärder framtagna i mer eller mindre panik får kvarstå.

Smittskyddslagen innehåller som jag lyft fram ovan en rad svåra situationer som bör ses över i en översyn av lagen, dess effekter samt ett borttagande av informationsplikten och tvångsisoleringen.

Stockholm den 25 oktober 2010

Fredrick Federley (C)